

СПОГОДБА между правителството на Република България и правителството на Държавата Израел за морско търговско корабоплаване

Утвърдена с РМС № 697 от 11.09.2015 г. Издадена от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, обн., ДВ, бр. 101 от 20.12.2016 г., в сила от 22.11.2016 г.

Правителството на Република България и правителството на Държавата Израел (наричани по-нататък "Договарящи се страни");

Стремейки се към развитието на приятелски отношения между двете страни, както и към укрепване на сътрудничеството в областта на морския сектор, в съответствие с принципа на свобода на корабоплаването;

В съответствие с принципите на равенство, реципрочност и взаимна полза

Се договориха за следното:

Член 1

В тази Спогодба:

1. Терминът "кораби" означава търговски кораби, плаващи под националното знаме на една от Договарящите се страни, регистрирани на територията ѝ и ангажирани в международни морски превози, включително търговски кораби от трети страни, чието знаме е приемливо за другата Договаряща се страна и е експлоатирано от корабоплавателни компании на двете Договарящи се страни. Този термин не включва военните и другите нетърговски кораби, както и хидрографските, научноизследователските и риболовните кораби.

2. Терминът "членове на екипажа" означава капитана и другите лица, които служат на борда на кораба по време на рейса и които притежават документите за самоличност в съответствие с чл. 11 на тази Спогодба и чиито имена са включени в екипажния списък на кораба.

3. Терминът "корабоплавателни компании" означава юридически лица, регистрирани на територията на една от Договарящите се страни, с фактическо местоположение и управление в съответната Договаряща се страна, които експлоатират кораби и са ангажирани с международни морски превози.

4. Терминът "компетентен орган" означава:

за Република България – Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията;

за Държавата Израел – Министерството на транспорта и пътната безопасност.

Член 2

1. Корабите на всяка от Договарящите се страни имат правото да плават между международните търговски пристанища на двете Договарящи се страни, отворени за чуждестранни кораби, както и да превозват товари и пътници между двете Договарящи се страни и/или между двете Договарящи се страни и трети страни.

2. Разпоредбите на ал. 1 на този член не засягат правото на търговските кораби на трети страни да участват в товарните и пътническите морски превози между Договарящите се страни.

3. Когато кораби на една от Договарящите се страни плават от което и да е пристанище на другата Договаряща се страна до друго пристанище на същата тази Договаряща се страна, за да натоварят стоки за трети страни или за да разтоварият стоки от трети страни, това се счита за част от международните превози по море.

Член 3

Договарящите се страни насърчават съответните си морски власти, в т. ч. морски организации и предприятия, да си сътрудничат включително, но не само в следните области:

а) за задоволяване на потребностите на международните морски превози и за пълно и ефективно използване на морския флот и пристанищата на двете Договарящи се страни;

б) за подsigуряване на морската безопасност, включително безопасността на корабите, членовете на техните екипажи, товара, пътниците и околната среда;

в) за подпомогане опазването на морската среда от замърсяване;

г) за развитие на морската търговия;

д) за увеличаване на контактите в морския транспортен бизнес, науката, технологиите и обмена на ноу-хау; и

е) за обмен на становища по отношение на дейностите на Международната морска организация и други международни морски споразумения.

Член 4

1. Всяка от Договарящите се страни предоставя на корабите на другата Договаряща се страна, участващи в международните морски превози, същия режим както на собствените си кораби по отношение на свободния достъп до пристанищата, плащането на пристанищни задължения и такси, уреждането на другите данъчни, митнически и административни формалности, предоставянето на кейови места, маневрирането, товаренето/разтоварването, включително издаването на съответните документи, слизането/качването на пътници, както и снабдяването с провизии на корабите, членовете на екипажа и пътниците и по принцип използването на услугите и съоръженията, приложими към информацията, корабоплаването и редовните търговски операции.

2. Разпоредбите на ал. 1 на този член не се отнасят :

а) за пристанища, затворени за чуждестранни кораби;

б) към дейности, запазени от всяка една от Договарящите се страни за техни собствени компании и организации, като каботаж, спасителни операции и влачене;

в) до изключенията от правилата за задължителен пилотаж.

Член 5

Двете Договарящи се страни предприемат в съответствие с националното си законодателство и правила всички необходими мерки за облекчаване и ускоряване на морските превози, за предотвратяване на необоснованото забавяне на корабите и за максимално опростяване и уреждане на митническите и пристанищните формалности.

Член 6

1. Всяка една от Договарящите се страни признава документите, които удостоверяват националността на корабите, както и другите корабни документи, притежавани от кораби на другата Договаряща се страна и надлежно издадени или признати от компетентните власти на Държавата на знамето.

2. Корабите на едната Договаряща се страна, снабдени с валидни тонажни свидетелства, издадени в съответствие с Международната конвенция за тонажно измерване на корабите от 1969 г. и признати от другата Договаряща се страна, няма да бъдат измервани повторно в пристанището на другата Договаряща се страна.

Пристанищните задължения и такси, ако има такива, които се базират на тонажно измерване на кораби, ще бъдат налагани съгласно гореспоменатото тонажно свидетелство.

3. Всяка от Договарящите се страни си запазва правото да извършва контролно измерване на кораби, ако има каквото и да е съмнение за несъответствие между данните в тонажното свидетелство и актуалните данни на кораба. В този случай проверката ще бъде извършена само в съответствие с гореспоменатата конвенция на Международната морска организация.

Член 7

Корабоплавателните компании на една от Договарящите се страни имат правото да учредяват свои представителства и/или клонове и/или филиали на територията на другата Договаряща се страна в съответствие с нейното законодателство и правила и могат да се ангажират с търговски дейности, като например услуги, свързани с морско корабоплаване, и да изпращат представители и ключов персонал в другата Договаряща се страна в съответствие с нейното законодателство и правила.

Член 8

Приходите и печалбите, придобити от корабоплавателните компании на едната от Договарящите се страни от експлоатация на кораби, ангажирани в международни морски превози, както и заплащането, получено в резултат на трудова заетост, подлежат на облагане в съответствие със Спогодбата между правителството на Република България и

правителството на Държавата Израел за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите в сила от 31 декември 2002 г.

Член 9

Плащанията за извършени транспортни услуги съгласно тази Спогодба се извършват както в конвертируема валута, взаимноприемлива за фирмите, компаниите, корпорациите и търгуващите организации на двете държави, така и по друг начин в съответствие със споразумение, подписано от и между двете страни по сделката. Страните по тези сделки могат да използват гореспоменатите доходи, за да извършват плащания на територията на всяка Договаряща се страна или да се договорят да обменят и превеждат на територията на другата страна, при поискване, остатъка след направените местни плащания. Обменът и преводът на сумите се разрешава незабавно без ограничения по валутен курс, приложим към съответната сделка и преводи.

Член 10

1. В случай че кораб на една от Договарящите се страни претърпи корабокрушение, заседне, бъде изхвърлен на брега или претърпи друг инцидент в териториално море, прилежащата зона или пристанищата на другата Договаряща се страна, съответните власти на втората Договаряща се страна ще:

а) окажат на този кораб, както и на неговите пътници, товар и членове на екипажа същата помощ и защита, каквито биха предоставили на кораб, плаващ под национално знаме;

б) уведомят дипломатически представител или консулско длъжностно лице на другата Договаряща се страна.

2. Товарът, оборудването, запасите и другото имущество, разтоварено или спасено от кораб в бедствие, не подлежат на облагане с вносни мита или други данъци от какъвто и да е вид, налагани при внос, при условие че това имущество не е предназначено за потребление на територията на тази Договаряща се страна.

3. Всички разходи и данъци, свързани със спасяването и оказването на съдействие, ще бъдат извършвани и налагани в съответствие с международните конвенции, законодателството и правилата на всяка една от Договарящите се страни.

Член 11

1. Всяка една от Договарящите се страни признава документите за самоличност на моряците, издадени от компетентните органи на другата Договаряща се страна. Тези документи са:

За членовете на българския екипаж – "Моряшки паспорт".

За членовете на израелския екипаж – "Моряшка книжка на Държавата Израел".

2. За членовете на екипажа, които са граждани на трета страна и са наети на борда на

кораб на една от Договарящите се страни, за валидни се признават документите на моряците, издадени от съответните органи на трети страни, които в съответствие с националното законодателство и правила на другата Договаряща се страна са достатъчни да бъдат признати за паспорт или документ, заместващ паспорта.

Член 12

1. На членовете на екипажа, притежаващи посочените в чл. 11 от тази Спогодба документи за самоличност, се разрешава за времето на престоя на корабите на едната от Договарящите се страни в пристанищата на другата Договаряща се страна да слизат на брега без виза и да пребивават временно в пристанищния град или населеното място, където е разположено пристанището, в съответствие със законодателството на тази Договаряща се страна.

2. В случай че членове на екипажа на корабите на едната от Договарящите се страни се нуждаят от болнична помощ за лечение на територията на другата Договаряща се страна, съответните органи на другата Договаряща се страна разрешават престоя за времето, необходимо за такава болнична помощ.

Член 13

1. Всяка една от Договарящите се страни разрешава на членове на екипажа на корабите на другата Договаряща се страна, притежаващи документите за самоличност съгласно чл. 11 на тази Спогодба, както и притежаващи паспорт, да влизат, напускат или преминават през нейната територия като пътници посредством какъвто и да е транспорт в случай, че им е наредено да се върнат на корабите си или да се присъединят към своите кораби в друго пристанище или да бъдат репатрирани или поради други причини, считани за приемливи от съответните власти на тази Договаряща се страна. Разрешението се дава при условие, че заповедта е отбелязана в моряшката книжка или в друг документ от компетентните власти или от капитана на кораба, или от корабоплавателната компания на всяка от Договарящите се страни, както и при условие, че капитанът на кораба е предоставил екипажния списък на съответните власти на другата Договаряща се страна.

2. Всяка от Договарящите се страни си запазва правото да отказва влизане на своята територия на членове на екипажа, които счита за нежелани.

Член 14

Разпоредбите на членове 11, 12 и 13 се прилагат за член на екипажа, който не е гражданин на нито една от Договарящите се страни, но има документ за самоличност, съответстващ на разпоредбите на Конвенцията за улесняване на морското корабоплаване от 1965 г. на Международната морска организация. Такъв документ за самоличност се издава от държавата, която е страна по горесцитираната Конвенция, и гарантира на притежателя си правото на връщане в страната, издала документа в съответствие с условията, изложени в чл. 13.

Член 15

За целите на надлежното комплектуване на кораба с екипаж с цел продължаване на рейса капитаните на корабите на двете Договарящи се страни могат да наемат членове на екипажа от другата Договаряща се страна. Наемането е доброволно и за ограничен период

от време в съответствие със и при спазване на законодателството на Договарящата се страна, към която принадлежи корабът.

Член 16

1. Корабите, членовете на екипажа и пътниците на едната Договаряща се страна съблюдават съответното законодателство и правила на другата Договаряща се страна по време на престоя си в териториално море или в пристанищата на другата Договаряща се страна.

2. Съответните власти на едната Договаряща се страна не се намесват във вътрешните работи на борда на корабите на другата Договаряща се страна, освен когато това се изиска от капитана на кораба или от дипломатическите представители или консулски длъжностни лица на тази Договаряща се страна или в случаите, когато едната от Договарящите се страни получи разрешение за това от другата.

3. Наказателна юрисдикция на едната Договаряща се страна няма да бъде упражнявана на борда на кораб на другата Договаряща се страна по време на неговия престой в териториално море с цел арестуване на което и да е лице или за провеждане на каквото и да е разследване във връзка с престъпление или друго нарушение, извършено на борда на кораба на другата Договаряща се страна, освен единствено в случаите, когато:

(1) резултатът от нарушението се разпростира върху територията на една от Договарящите се страни;

(2) престъплението нарушава обществения ред и безопасност на едната от Договарящите се страни;

(3) в престъплението са въввлечени лица, които не са членове на екипажа на кораба; и

(4) са предприети мерки от едната Договаряща се страна за предотвратяване трафика на наркотични или психотропни вещества.

4. Наказателната юрисдикция на всяка от Договарящите се страни се прилага към всяко престъпление, извършено на борда на кораб на другата Договаряща се страна по време на неговия престой в нейните пристанища или във вътрешните ѝ морски води.

5. Когато съд или друг компетентен орган на една от Договарящите се страни възнамерява да предприеме принудителни мерки или да проведе официални разследвания на борда на кораби на другата Договаряща се страна по време на техния престой в нейно териториално море или пристанища при условията, определени в настоящия член, те уведомяват предварително дипломатическите представители или консулските длъжностни лица на другата Договаряща се страна и улесняват контакта на тези представители или длъжностни лица с този кораб. В неотложни случаи уведомлението може да бъде направено едновременно с предприемането на действията.

6. Разпоредбите на ал. 2 и 3 на настоящия член не засягат правата на надзор и разследване на всяка една от Договарящите се страни в съгласие с тяхното национално

законодателство и правила.

Член 17

Разпоредбите на тази Спогодба не засягат правата и задълженията, произлизащи от членството на всяка от Договарящите се страни в международни или регионални организации или договори.

Член 18

По молба на всяка една от Договарящите се страни представители на компетентните органи на двете Договарящи се страни могат да се срещат, за да обсъждат прилагането на тази Спогодба, на дата и място, за които взаимно са се договорили.

Член 19

В случай че възникнат каквито и да е разминавания в тълкуването или прилагането на тази Спогодба между Договарящите се страни, компетентните органи на двете Договарящи се страни ги разрешават чрез приятелски консултации на основата на взаимно разбирателство.

Член 20

1. Всяка една от Договарящите се страни уведомява другата Договаряща се страна писмено, по дипломатически път, за приключването на вътрешноправните си процедури, необходими за влизането в сила на тази Спогодба. Спогодбата влиза в сила от датата на получаване на втората от нотите и остава в сила, освен ако която и да е от Договарящите се страни не изиска прекратяването ѝ чрез даване на другата Договаряща се страна на 6-месечно предварително писмено известие.

2. Тази Спогодба може да бъде изменена със съгласието на двете Договарящи се страни. Такива изменения влизат в сила след завършване на процедурите, описани в ал. 1 на настоящия член.

Съставена в гр. София на 14 юли 2015 г., който съответства на 14-ия ден от юли 5775 г., в два оригинални екземпляра на български, иврит и английски език, като всичките три текста имат еднаква сила. В случай на разминаване в тълкуването на тази спогодба за меродавен се приема текстът на английски език.

За правителството
на Република
България:
Ивайло Московски,
министър на транспорта,
информационните
технологии и
съобщенията

За правителството
на Държавата
Израел:
Шаул Камиса Раз,
посланик на
Държавата Израел в
Република
България